

et eller andet sted kan blive enige om skal løses, nemlig problemerne med ventelisterne.

Kl. 17.35

Der er også et andet forhold, som gør sig gældende. Det Radikale Venstre er imod forslaget på grund af, at man endnu en gang indfører en særordning, og vi har som et ganske enkelt princip i Det Radikale Venstre, at det vil vi ikke være med til. Vi mener faktisk, at vi skal have et gennemskueligt skattesystem, hvor der ikke den ene gang efter den anden opbygges nye særordninger.

Så kan man sige: Jamen en særordning som denne her koster altså ikke ret meget, bare 10 mio. kr. Javel, men vi har også haft et forslag om en anden særordning til behandling tidligere i dag. Her var det kunstnerne, der skulle have en specialordning med at kunne overføre deres indtægt fra det ene år til det andet, og den kostede også 10-15 mio. kr., eller hvor meget det nu var. Bliver vi ved på den måde, skal der ikke mere end 100 af den slags forslag til – og det kan jo hurtigt ske, hvis man fortsætter i det tempo, man er oppe i for øjeblikket – før vi simpelt hen får en ekstra udgift på særordningsområdet på 1 mia. kr.

Hvis vi fik 600 af den slags forslag, ville udgiften nå op på 6 mia. kr. For de penge kunne vi såmænd i stedet for halvere mellemskatten, og det synes jeg altså ville være en bedre måde, for så havde alle fået nogle flere midler mellem hænderne – i hvert fald dem, der er på arbejdsmarkedet – og dem kunne de så bruge til det, de havde lyst til. Den vej vil vi hellere gå, i stedet for at man hele tiden forsøger at gøre det godt for nogle bestemte grupper i stedet for at løse de generelle problemer, som ligger bagved, og derfor er Det Radikale Venstre imod forslaget her.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette forslag betyder, at skatteyderne betaler for, at en gruppe af borgere får nemmere og hurtigere adgang til sundhedsvæsenet end andre grupper. Det øger den ulige adgang til sygehuse, øger opdelingen af borgerne i et A- og et B-hold og forlænger ventelisterne til offentlige sygehuse. Forslaget understøtter det synspunkt, at patienterne skal prioriteres efter, hvorvidt det er en samfundsøkonomisk god forretning at operere dem, og det vil sige, at arbejdsløse, pensionister og andre sættes bag i køen.

Lovforslaget vil føre til en vækst i antallet af private sygeforsikringer, hvorved der vil opstå en øget ulighed blandt landets borgere, for så vidt angår adgangen til sundhedsbehandlinger. Enhedslisten ønsker derimod at udvikle et sundhedssystem, som giver alle de samme tilbud, uanset om de selv eller deres arbejdsgiver er i stand til at betale for behandlingen eller en sygdomsforsikring. Et godt sundhedssystem skal finansieres over skatten og være gratis for brugerne. Det kræver skatteindtægter, og derfor er Enhedslisten imod at undtage så den ene, så den anden form for indtægt for skattebetaling.

Vi vil derfor holde fast i de principper, der skal være grundlæggende i den danske skatte-lovgivning. For det første at alle former for indkomster er skattepligtige, og for det andet at det er uden betydning for den skattemæssige behandling, om indtægten fremtræder i form af kontanter eller i form af naturalier. Men regeringens politik går i den stik modsatte retning. Der etableres hele tiden nye muligheder for at slippe for at betale skat, og konsekvensen er øget ulighed og en undergravning af det offentliges indtægter og dermed også på sigt af velfærdssamfundet.

Kort og godt: Dette forslag medvirker til at nedbringe det offentliges skatteindtægter og overlader sygdomsbehandlingen til privat finansiering. Det vil Enhedslisten under ingen omstændigheder medvirke til, og derfor stemmer vi nej.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Mogens Nørgård Pedersen, kan ikke være til stede, så jeg vil fremføre følgende:

Kristeligt Folkeparti stemte før sommerferien imod L 97 om skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger – ikke fordi vi har noget imod, at virksomheder tager et socialt ansvar, men forslaget var, på trods af at det blev udvidet til at omfatte en større medarbejdergruppe, stadig stærkt ekskluderende over for de medarbejdere, der har dårligst fodfæste på arbejdsmarkedet, nemlig de deltidsbeskæftigede, og de, der har været ansat under et år.

Selv om Kristeligt Folkepartis daværende skatteordfører, hr. Ole M. Nielsen, under debatten om L 97 bl.a. påpegede, at de selvstændige ikke var omfattet af forslaget, kan vi ikke støtte nærværende forslag. De selvstændigt erhvervsdrivende skal selvfølgelig have samme rettigheder som alle andre, men når det er de svageste i